

რედაქტორის შენიშვნა: პირმა აღძრა სარჩელი ნივთის უკანონო მფლობელობიდან გამოთხოვის მოთხოვნით. გადანყვეტილება სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მოპასუხემ, ამასთან, მოითხოვა საქმის წარმოების შეჩერება იმაზე მითითებით, რომ ადმინისტრაციული სამართალწარმოებით სადავო იყო მოსარჩელის საკუთრების დამდგენი დოკუმენტი – სააღსრულებო ბიუროს განკარგულება. საკასაციო პალატა დაეთანხმა მეორე ინსტანციის სასამართლოს, არ გაიზიარა კასატორის პრეტენზია და მიუთითა საჯარო რეესტრის ამონაწერზე, რომლის მიხედვითაც სადავო უძრავი ნივთი ბანკის საკუთრება იყო. საკასაციო სასამართლომ დაასკვნა, რომ საქმის შეჩერება პარალელურად მიმდინარე ადმინისტრაციული სამართლის საქმის გამო დაუშვებელი იყო, რადგან ხსენებულ სამართალწარმოებაში მოპასუხე ჩაბმული იყო არასავალდებულო მონვევის მესამე პირად (სასკ-ის მე-16 მუხლის მე-2 ნაწილი).

► 9 – 1/2020

ბინათმესაკუთრეთა ამხანაგობის წევრთა მხრიდან ხელშეშლის აღკვეთის მოთხოვნა

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 15 ნოემბრის განჩინება № ას-833-2019

სკ-ის 115, 170 II მუხლები

საცხოვრებელი სახლის ავარიული მდგომარეობისას ჩასატარებელ სამუშაოებზე თანხმობის გაცემასთან დაკავშირებით ბინათმესაკუთრეთა ამხანაგობის წევრთა ნაწილის უარი ქმნის უფლების

ბოროტად გამოყენების შემადგენლობას სკ-ს 115 მუხლის მიხედვით.

რედაქტორის შენიშვნა: საცხოვრებელი სახლის მდგომარეობის გამო აუცილებელი იყო აღდგენა-გამაგრებითი სამუშაოების ჩატარება. ბინათმესაკუთრეთა ამხანაგობამ და მისმა წევრებმა სარჩელი აღძრეს ამხანაგობის ორი წევრის წინააღმდეგ მათი ნებართვის გარეშე შესაბამისი ქმედებების განხორციელების უფლების მინიჭების მოთხოვნით და განმარტეს, რომ საცხოვრებელი სახლი საქმის განხილვის მომენტისთვის იყო ავარიულ მდგომარეობაში. აღდგენა-გამაგრებითი სამუშაოების ჩატარებისთვის აუცილებელი იყო ამხანაგობის კრების ოქმი, მიღებული ყველა თანამესაკუთრის თანხმობით. მოპასუხეები უარს აცხადებდნენ კორპუსის გამაგრებაზე, რითაც, მოსარჩელეთა განმარტებით, ზიანი ადგებოდათ ამხანაგობის დანარჩენ წევრებს.

სამივე ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მოპასუხეები მარტოოდენ მოსარჩელეებისთვის ზიანის მიყენების მიზნით იყენებდნენ თანხმობის გაცემაზე უარის უფლებას. მოპასუხეთა ქმედება მიზნად არ ისახავდა უფლების განხორციელებისათვის აუცილებლობით ნაკარნახევი ინტერესის დაცვას, რაც თავისთავად უთანაბრდებოდა უფლების ბოროტად გამოყენებას.

ნინო ქავუბაია

► 10 – 3/2020

დამსაქმებლის რეგრესული მოთხოვნა დასაქმებულის მიმართ

უზენაესი სასამართლოს 2020 წლის 7 თებერვლის განჩინება № ას-1610-2019

დამსაქმებლის ზიანის ანაზღაურების რეგრესული მოთხოვნა გამორიცხულია, თუ მას კონკრეტულად დასაქმებულისთვის არ დაუკისრებია კლიენტის მომსახურების ერთპიროვნული ვალდებულება.

რედაქტორის შენიშვნა: კლიენტსა და მოსარჩელეს შორის დაიდო მომსახურების ხელშეკრულება, რომლის საგანი იყო საბუღალტრო აღრიცხვისა და საგადასახადო დეკლარირება/ანგარიშგების ყოველთვიური მომსახურების განევა. მოსარჩელის ვალდებულებას დასაქმებული ასრულებდა. მოგვიანებით აღმოჩნდა, რომ კლიენტს დაეკისრა ჯარიმა არასწორად შედგენილი დოკუმენტაციის გამო, რაც, ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირობების მიხედვით, ანაზღაურდა მოსარჩელის მიერ. დასაქმებული გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან შკ-ის 37 I ზ) მუხლის საფუძველზე.

მოსარჩელემ სარჩელი აღძრა ზიანის - კლიენტისთვის გადახდილი თანხის ოდენობით ანაზღაურების მოთხოვნით დასაქმებულის წინააღმდეგ, რომელიც, მისი დასაბუთებით, არაჯეროვნად ასრულებდა დაკისრებულ მოვალეობებს. მოპასუხის განმარტებით, ის მოქმედებდა მხოლოდ დასაქმებულისა ზედამხედველობისა და მითითებების ფარგლებში.

სამივე ინსტანციის სასამართლოს პოზიციით, ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნა იარსებებდა მხოლოდ მაშინ, თუკი დადგინდებოდა დამსაქმებლის მიერ დასაქმებულისთვის დაკისრებული ერთპიროვნული ვალდებულება კლიენტის მომსახურების შესახებ. საკასაციო სასამართლოს მიერ გაზიარებული იყო მოპასუხის განმარტება, რომლის მიხედვითაც ის სამსახურებრივად

კომპანიის დირექტორს ექვემდებარებოდა, რაც გამორიცხავდა მის უშუალო და პირდაპირ მოვალეობას, გაენია მომსახურება კლიენტისთვის.

▶ 11 – 3/2020

სარჩელის დამატებითი უზრუნველყოფა სსკ-ის 272-ე მუხლის მიხედვით

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 19 დეკემბრის განჩინება № ას-1580-2019

სსკ-ის 272-ე მუხლი

სარჩელის აღძვრამდე უზრუნველყოფა არ გამორიცხავს შემდგომ უზრუნველყოფის დამატებითი საშუალებების გამოყენებას, თუ დადასტურდება ამის აუცილებლობა, სსკ-ის 272-ე მუხლის მიხედვით.

რედაქტორის შენიშვნა: სარჩელის აღძვრამდე სარჩელის უზრუნველყოფის მოთხოვნა დაკმაყოფილდა და ყადაღა დაედო მომავალი მოპასუხის წილს შპს-ში. სააპელაციო სასამართლოს მიერ საქმის განხილვის ეტაპზე მოსარჩელემ მოითხოვა სარჩელის დამატებით უზრუნველყოფა მოპასუხის ქონებაზე ყადაღის დადებით და მიუთითა, რომ შპს-ს დაყადაღებული წილი ღირებულების არმქონე იყო. სარჩელის უზრუნველყოფაზე უარის თქმის შესახებ განჩინების გასაჩივრების შედეგად სააპელაციო სასამართლომ დააკმაყოფილა მოსარჩელის მოთხოვნა. უზენაესმა სასამართლომ არ დააკმაყოფილა მოპასუხის საჩივარი და განმარტა, რომ სააპელაციო სასამართლომ მართებულად იხელმძღვანელა სსკ-ის 272-ე მუხლით. საკასაციო პალატამ გაიზიარა მოსარჩელის დასაბუთება გადაწყვეტილების აღსრულების მიზნებისთვის